

Lâu nay niệm danh hiệu Đức Phật A-di-đà, nhưng mọi người có biết chữ A-di-đà có nghĩa là gì không?

A-di-đà là Vô lượng thọ, Vô lượng quang và Vô lượng giác.

A-di-đà là Vô Lượng;

Phật tức là Giác;

Giác nghĩa là tỉnh thức, rõ biết.

Mọi người đều có cái biết, nhưng thường đi theo hai chiều: một là chiều đi lên (chiều Tịnh); Hai là chiều đi xuống (chiều Nhiễm).

Niệm Phật tức là tâm đi theo chiều Tịnh đến cõi nước của Đức Phật A Di Đà.

Tại sao gọi là Vô Lượng Giác?

Chúng ta thấy mặt trời chỉ chiếu sáng ban ngày, còn mặt trăng chiếu sáng ban đêm.

Ánh sáng của mặt trời, mặt trăng thì giới hạn, còn ánh sáng của tâm thì không giới hạn. Lúc nào chúng ta cũng biết nghe, biết nhìn, biết ngửi, vừa nhìn liền biết đỏ, xanh, vàng, trắng. Vừa nghe liền biết tiếng nam, tiếng nữ. Khi vừa nhìn thấy hình sắc hoặc nghe âm thanh tâm liền bám vào những thứ đó để phân biệt đẹp hay xấu, ngon hay dở, rồi sanh tâm yêu hoặc ghét. Đẹp thì muốn chiếm đoạt về cho mình, xấu thì hắt hủi, chê bai,... từ đó mà tạo ra bao nhiêu nghiệp khổ.

Nếu khi nhìn thấy hình sắc hay nghe âm thanh rõ ràng mà tâm không khởi niệm phân biệt, thì đó chính là cái biết sáng suốt rõ ràng của mỗi người.

Niệm Phật chính là trở về với bản tâm thanh tịnh giác hay bản tánh Di Đà sẵn có ở nơi mình.

Như vậy, bản tánh Di Đà không xa, chỉ cần chịu khó ngồi yên niệm Phật thì sẽ nhìn thấy đức Phật Di Đà phóng hào quang ngay nơi tâm của mỗi người.

Từ trước đến nay, nhiều người có quan niệm chưa đúng về pháp môn niệm Phật. Họ thường xem niệm Phật là pháp môn bậc thấp chỉ dành cho hàng căn cơ bậc hạ, hay các bà già ăn trầu ít học ứng dụng. Nhưng nếu xét kỹ thì sẽ thấy trong một câu niệm Phật bao trùm cả Tam học, Tứ đế, Lục độ và tám muôn bốn ngàn pháp môn của đức Phật Thích Ca. Tất cả đều dung nhiếp trong một câu Phật hiệu NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT này.

Nam Mô A Di Đà Phật.

(Nguồn: Tì kheo Thích Minh Thành - Ý nghĩa niệm Phật)